

Fra Byen.

Af Urbanus.

Hjærtensfryd.

Der fejres aarlig mange Festdage hos min Vært, pensioneret Højbaadsmand Olufsen i Hjærtensfrydgade.

For det første er der alle de store og almindelige Hellig- og Bededage, som vi alle kjender og ærer. Saa er der Aarsdagen for Kanariefuglen »Peter«s højtidelige Indlemmelse i Familien, endvidere Mindefest for Højbaadsmandens salig store Taa, som for tredive Aar siden blev klippet af for Bénedder, samt Madammens Kopsætningsdag, der gjerne indtræffer ud paa Foraaret, naar Varmen kommer i Luften.

Endelig er der Majestætens Fødselsdag og Skipper Mortensens Ankomst.

Hvad Selskabet ved disse Festligheder angaar, saa bestaar det regelmæssig af de samme gode, gamle Venner, som nu i fyrretyve Aar har gaaet paa Omgang hos hinanden, hver Gang der i Familiernes har været en Højtid, der skulde fejres — nemlig: pensioneret Tømmermand Bendz fra Tulipangaden, pensioneret Kvartérmand Mørup fra Delfingaden, Overkanoner Jensen og Bolteslager Fuss fra Krokodillen — alle med Madammer. Og da nu hver af disse Familier i lignende Anledninger har et tilsvarende Antal Festdage at højtideligholde — (med Undtagelse af, at Kvartérmand Mørup for visse Aarsagers Skyld foretrækker at lade sin — noget hastige — Madame kopsætte hver Maanedsdag) — saa vil man forstaa, at man herude i det mindste ikke dør af Mangel paa Selskabelighed.

Selve Sammenkomsternes Forløb synes, i alt Fald hos Olufsens, én Gang for alle at være fastslaaet. Paa Slaget sex aabner Olufsen Døren ind til »Salen«, hvor Bordet staar dækket, idet han med en staaende Vittighed beder Gjæsterne træde ind og »putte noget i Ansigtet«. Naar man derpaa er kommen til Ro paa Pladserne, og Værtinden sætter den dampende Gaas eller Skinke paa Bordet, udbryder Bolteslager Fuss lige saa regelmæssigt, idet han som i overvældende Forbavselse og med Hænderne i Siden falder tilbage mod Stoleryggen: »Naada, Madam — dér har De lagt et ordentligt Æg!« hvorpaa Madammen smilende kalder ham et gammelt Vrovl og beder Gjæsterne lade, som de var hjemme.

Dermed er Begyndelsen gjort. Og efterhaanden som Knive, Gafler og Glas kommer i Virksomhed, stiger Lystigheden gradvis.

Paa et bestemt Tidspunkt hæver Tømmermand Bendz som Alderspræsident (han er 84) sit Snapseglas for at udbringe »Jubilarens« Skaal — og gjør det med samme trohjærtede Højtidelighed, enten Jubilaren er Kanariefuglen »Peter« eller Højbaadsmandens Storetaa eller selve Majestæten. Men først ud paa Aftenen, naar Punschebollen og Æbleskiverne kommer paa Bordet, naar Festen sit Højdepunkt.

Indtil da har man siddet forholdsvis rolig paa sin Plads og fordrevet Tiden efter Bordet med Af-syngelse af forskellige Selskabs- og Fædrelandssange, hvortil navnlig Madam Fuss medbringer en smuk Diskant; men efter at et Par Glas af den stærke, varme Rom-Essents er skyllet ned til den halve Snes